

uvádí vedle sebe několik skutkových podstat, totiž vedle odstranění ještě nedovolené zpracování, skrmení nebo zcizení zabavených zásob obilí nebo mlýnských výrobků, z nich získaných. Z tohoto textu jde na jevo, že odstraněním nelze v tomto případě rozuměti již činnost, která má převéstí prodané (zcizené) zásoby obilí a mouky od dosavadního vlastníka do disposiční moci nabyvatelovy, tedy na př. do mlýna ku semletí, neb do nějakého skladiště, jak se to stalo podle zjištění nalézacího soudu u obžalovaných H-a a L-a: Odstraněním dlužno rozuměti podle obecné řeči neoprávněnou činnost, jejímž účelem je zatajení zásob. S tohoto hlediska dlužno proto činnost obžalovaných posuzovati i po stránce právní, při čemž ovšem, hledíc k § 262 tr. ř., jest nalézací soud vázán jen skutkovým podkladem obžaloby, nikoliv právním jejím názorem, a jest proto i tu možno, uvažovati o skutkovém podkladě obžaloby i s jiného právního hlediska, zda totiž nejde v tomto případě o nedovolené zpracování nebo zcizení zabavených zásob obilí nebo mouky. Při tom ovšem, pokud jedná se o oba dva obžalované, bylo by bráti zřetel na tu okolnost, jak dalece sahalo oprávnění obžalovaného Františka H-a, aby povoloval úředně zpracování a zcizení zabavených zásob obilí a mouky. Po objektivní stránce ovšem bude také dlužno uvážiti veškerá zjištění nalézacího soudu, že jak nákup obilí, tak i odstranění zásob mouky daly se skutečně způsobem, jenž byl vhodným, aby tyto zásoby utajil.

Čís. 604.

Zařazení do legie československého vojska má účinky vykonané vojenské přísahy.

(Rozh. ze dne 12. listopadu 1921, Kr II 780/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona: Rozsudkem trestního oddělení krajského soudu v Mor. Ostravě ze dne 10. srpna 1920, pokud se vztahuje na Emila, false Emanuela K-a, byl porušen zákon v ustanovení §ů 1, 60 tr. ř. a § 11 odstavec osmý voj. tr. ř., rozsudek se v tomto objemu zrušuje a trestního oddělení krajského soudu v Mor. Ostravě se ukládá, aby spisy postoupil čsl. vojenskému prokurátorovi v Bratislavě.

Důvody:

Emil — false Emanuel — K. byl rozsudkem trestního oddělení krajského soudu v Mor. Ostravě ze dne 10. srpna 1920 uznán vinným zločinem krádeže dle §§ 171, 173, 174 II a) tr. zák., spáchaný tím, že dne 15. března 1920 v P. ve společnosti s druhým spoluzlodějem pro svůj užitek cizí movité věci a to 14 láhví koňaku v ceně přes 200 Kč z držení a bez přivolení severní dráhy odňal.

Dle sdělení vojenského prokuratora v Bratislavě ze dne 11. června 1921, jak doloženo to jest též příloženými spisy divisního soudu v Bratislavě, sběhl Emil K. dnem 13. června 1919 od čs. vojska, do něhož a sice do čs. dobrovolnického sboru v Padui v Itálii dle přípisu evidenčního úřadu čsl. zahrani. vojsk, italská legie, ze dne 22. září 1921 vstoupil dne 12. října 1917 a byl dle opisu evidenčního lístku dne 26. dubna 1918 do italské legie

číslo pluku 35 zařazen. Dle § 1 zákona ze dne 2. listopadu 1918, čís. 9 sb. z. a n. má zařazení do ozbrojené moci čís. státu účinky vykonané vojenské přísahy služební. Ze svazku čís. vojska nebyl Emil K. dle svrchu citovaného přípisu ještě propuštěn a nachází se ve vyšetřovací vazbě vojenské v Bratislavě. Z uvedeného plyne, že Emil K. byl pro svrchu naznačenou krádež odsouzen soudem dle §§ 1, 60 tr. ř. a § 11 odstavec sedmý voj. tr. ř. nepřislušným a jest proto citovaný rozsudek **a b s o l u t n ě z m a t e č n ý m.**

Čís. 605.

Spatřuje-li lichevní soud nalézací v trestném činu nikoliv, jak bylo žalováno, čin stíhaný soudem, nýbrž pouhý přestupek správní, nemůže o něm věcně rozhodovati, nýbrž má, sprostiv obžalovaného pro čin soudně stíhaný, postoupiti spisy председови příslušného lichevního soudu.

(Rozh. ze dne 14. listopadu 1921, Kr I 584/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství v Chebu do rozsudku lichevního soudu při krajském soudu v Chebu ze dne 5. února 1921, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem dle § 6 čís. 1 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n., napadený rozsudek zrušil a nařídil soudu nalézacímu, by postoupil spisy председови příslušného lichevního soudu při okresním soudě jako zástupci úřadu správního k dalšímu řízení a rozhodnutí.

Důvody:

Zmateční stížnost státního zastupitelství, čelící proti odsouzení obžalovaného pro přestupek překročení nejvyšších cen dle § 6 zákona o trestání válečné lichvy, uplatňuje zmateční důvod § 281 čís. 1 tr. ř., kterýž ovšem není dán, poněvadž nalézací lichevní soud byl řádně obsazen; avšak svými vývody poukazuje stížnost zřetelně k tomu, že vytýká nalézacímu soudu, že tím, že obžalovaného uznal vinným přestupkem § 6 zákona o válečné lichvě, nesprávně použil zákona co do otázky, je-li skutek obžalovanému za vinu kladený činem trestným před soud příslušejícím. Stížnost uplatňuje tedy věcně zmateční důvod § 281 čís. 9 a) tr. ř. a to právem. Podle § 95 ústavní listiny (zákon ze dne 29. února 1920, čís. 121 sb. z. a n.) přísluší soudní moc ve věcech trestních občanským soudům trestním, pokud není zvláštním zákonem přikázána trestním soudům vojenským nebo pokud záležitosti tyto nemají býti podle všeobecných předpisů projednávány v trestním řízení policejním nebo finančním. Řízením policejním jest míněno ve smyslu výnosů ministerstva vnitra a spravedlnosti a nejvyššího úřadu policejního ze dne 3. dubna 1855, čís. 61 ř. z. a ze dne 30. září 1857, čís. 198 ř. z. řízení před okresními úřady (okresními hejtmanstvími, politickými správami okresními), pokud se týče městskými úřady měst se zvláštním statutem, pokud se týče v těch městech, kde jsou zřízeny státní úřady policejní, před těmito. Dle prvního odstavce § 6 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n. bude potrestán pro správní přestupek, kdo za předměty potřeby požaduje nebo sobě nebo jinému dává poskytnouti nebo slíbiti vyšší cenu než jest nejvyšší cena, příslušným úřadem stano-